

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

Műfajtái feltételek:

Szótökéddéssel helyben vagy vidékre:

Egész évre . 14 ft — kr.
Félévre . . . 7 ft — kr.
Negyedévre . 3 ft 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Szerkesztőségi és kiadóiroda:

Iskola-utca 284-ik szám,
I. emelet.

Hirdetéseket és nyitott közleményeket

a kiadó-hivatal mérésével árjegyzék szerint számol.

Hirdetéseket lapunk számára elfogadják:

Budapest: Láng L. és Társa, Goldberger V., Rajnai Vilmos.

Bécsben és Hamburgban: Haasensten és Vogler.

Bécsben és M. n. Frankfurtban: Daube G. L. és Társa.

Előfizetési felhívás.

SZEGEDI NAPLÓ

1881-ik évi

Január—márczius negyedére.

Lapunk ezentúl is **éles ellenzéki politikai iránya mellett** első sorban Szeged rekonstrukciója s a város lakossága helyesen elfogott érdekeinek minden irányban független és őszinte szószólója marad.

Tartalmára nézve is az eddig követett uton tovább haladunk. Számos bel- és külmunkatárs közreműködése folytán képesek leszünk olvasóink igényeinek megfelelni.

Ajánljuk lapunkat a helyi és vidék olvasóközönség pártfogásába.

A szerkesztőség.

Előfizetési feltételeink a következők:

Előfizetési ár:

Egész évre 14 ft — kr.
Fél évre 7 ft — kr.
Negyedévre 3 ft 50 kr.
Egy óra 1 ft 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidéken postán küldve értendő.

A kiadóhivatal.

Szeged december 28.

A porosz kormány rendkívüli meglepetést készített a lakosságnak. A sugalmazott lapjaiban azt a hírt teszi közzé, hogy legközelebb törvényjavaslatot fog beterjeszteni a parlamenthez, amelyben eltöröltetnek a legalsóbb osztályokat sújtó adók, az-az a négy legalsó fokozatú osztály- vagy jövedelmi-adók. Ezen a czímen a porosz kormány eddig mintegy 65 millió márkát vett be.

A porosz állam költségvetése sem örvend azonban oly virágzó állapotok, hogy nélkülözhetné azt a nagy összeget; annak pótlását közvetlen adóztatás útján fogja tehát megkísérteni és az ezekből várható bevételeket 110 millió márkára teszi. A pénzzükséglete az államnak különben olyan sürgős, hogy az osztályadó megszüntetése ez utóbbi új adók behozatalától tétetik függővé.

Nem igen szoktunk lapunkban foglalkozni más államok pénzügyi viszonyaival és most sem irányoztuk volna olvasóink figyelmét a Poroszországban történő rendszerváltozásra, ha ez nem birna kiváló érdekkel ránk nézve azért, mivel éppen Szapáry Gyula gróf is közvetlen adóztatási törvényjavaslatokkal lépett föl a közelmúltban, mint tudjuk az új kis előleges fiaskóval.

A német birodalmi kancellár intéseiben mindig rendszer van. Sőt Fl. nagyobb államférfiu, semmielőtt a követné azt a szerencsétlen, hogy a divó gyakorlatot, mely szerint a német birodalmi kancellár gyakran a legellentétesebb irá-

nyu törvények jönnek létre egy és ugyanazon ülészak folyamán.

A német birodalmi kancellár nagy figyelemmel kíséri a socialista törekvéseit és bár a társadalmi fölforgatást czélzó mozgalommal szemben a legerélyesebb törvényeket hozta létre és a legszigorubb rendszabályokat alkalmazta, mégis nézetivel gyakran találkozik a socialistákkal. Tanúságot tesz erről nemcsak az a viszony, mely annak idején közte és a híres Lasalle közt fönnállt, hanem bebizonyítható számos nyilatkozataiból és tetteiből.

Ezek közt a bizonylatok közt nem éppen utolsó helyet foglal el a fönt érintett adóreformjavaslat, mely tisztán socialistikus kiindulási pontokra vezethető vissza. Bismarck gróf fölismerte azt a nagy erőt, mely a socialismus némely alaptanáiban rejlik, előrelátja, hogy mindig hálás izgatási eszköz lesz az ambíció, vagy a valódi ideális emberszerető kezében az utalás a társadalmi egyenlőtlenségre, mely azonban törvények által el nem dekreálható. De éppen mivel a socialismus veszélyes az izgatók kezében, kell szerinte az államnak megadnia a kedvezményeket arra nézve, hogy az alsó néposztályok sorsán való könnyítések által uralja a mozgalmat és kiragadja azt az agitáció kezeiből.

A társadalmi egyenlőség megvalósíthatatlan utópia. Az államban csak is a jogegyenlőségnek van helye és igazoltsága. Azonban amint a harmadik osztály teljes elnyomása előidézte a francia forradalmat, mig az aristokratikus, de képvisleti rendszer mellett kormányzott Anglia e veszélytől megmenekült, ép úgy reméli megóvni Bismarck Németországot a negyedik osztály szabadság harcának rázkódtatásaitól azáltal, hogy elfogadja a socialistikus államsegély tanoknak legalább egy részét s azok fokozatos érvényesítését az államrendben eszközli.

A közvetett adóztatási rendszer ellen ugyan szintén van a socialista táknak kifogásuk. — Számtalanszor utalnak azon bennük foglalt igaztalanságokra, hogy ez lehetlenné teszi az adók fokozatosságát s hogy a szegény munkás csak oly magas fogyasztási adót fizet a megvásárolt font hus, dohány, liter pálinka vagy sör után, mint a gazdag, mig az ránézve sokkal terhesebb, mert összes jövedelmének aránytalanul nagyobb hanyadrészét képezi.

Ha azonban a közvetett adóztatás azért hozatik be, hogy a legszegényebb adófizetők vállairól vétesék le a teher, akkor ezen intézkedésnek a socialisták részéről a legkedvezőbb fogadtatás van biztosítva, mig ellenben az ugynevezett német szabadelvű pártok bizonynyal heves küzdelmet folytatnak majd ellenük.

Mit szólunk azonban mink, a midőn nálunk az új fogyasztási adók létesítése tervezetik, anélkül, hogy a közvetlen adó terheken csak a

legsekélyebb könnyítés is járna vele? Mivel indokolható egyébbel az állam tehetetlenségénél hazánkban a közvetett és közvetlen adóztatási rendszernek egymás mellett való könnyörtelen, más országokban példátlan alkalmazása?

Indokolható az állam adósságcsinálási politikájával, mely előbbutóbb az állam és polgárainak végromlását idézندی elő, ha rendszerváltoztatásra magunkat elhatározni nem tudjuk.

Angolország belső bajai. Mint Londonból december 24-ről írják, a Gladstone politika folyton nagyobb nehézségekkel kénytelen küzdeni. Igen kevesen vannak a miniszterelnök régi hívei közt, kik apostoluk tanaiban meg nem tántorodtak. Ezek közé tartozik E. A. Freeman, egykor Gladstone rendező társa az atrocitá-meetingekben. — Ez még mindig agyba-főbe dicséri a kormányelnököt s erőlyesen tagadja amaz állítást, hogy Gladstone Ausztriával szemben megalázta magát. Ellenkezőleg, Ausztria hunyászokodott meg Gladstone előtt, miután szemtelen volt iránta.

E hallatlan ostobaságok azonban egyáltalán nem vétetnek figyelembe s egy angol lap sem közölte Freeman beszédét. A kormány és közvélemény egész más irányban vannak elfoglalva. Irlandban már is 30,000 ember áll, mi az angol hadsereg csekély létszámához képest igen jelentékeny haderő. De azért egymás után küldik oda a friss csapatot. Dublin utcáin a nép és katonaság közt folytonos összeütközések történnek; a lakosság bántalmazza a katonákat. A kormány a csapatokat sűrűvel és nem golyóval látja el, hogy az összeütközés esetén az áldozatok száma lehetőleg csekély legyen. Az ir partokon minden nap megújítják a kísérletet, hogy fegyvert csempésszenek az országba; legközelebb két hajót foglaltak le, mely meg volt rakva löszrel és fegyverrel.

Az ir népgyűléseken a szónokok hangja folyton ekkeseredettebb lesz. — Nemrég Lalor parlamenti képviselő egy népgyűlésen, melyet a rendőrség csakhamar fölösztatott, ezeket mondá: „Taktikából bele nyugszunk ugyan a tilalomba, de mihelyt a népek 100,000 háltultöltő puskája lesz, fölvehetjük a küzdelmet Anglia kormányával és népével.” E szavakat a hallgatóság viharos tetszéssel üdvözölte. A nemzeti párti lapok most nyiltan kimondják, hogy a földirtokreformra czélzó mozgalom: forradalmi mozgalom, mely a britt uralom megdöntésére irányul. Mindenféle működésben vannak az ugynevezett „1798-iki klubok”; az egyiknél nagy mennyiségű fegyvert talált a rendőrség.

A boérek szabadságharcza, melyet az angolok ellen vívnak, méltán magára vonja a közfigyelmet, főleg ama vereség után, melyet a legújabb táviratok szerint, az angol csapatok szenvedtek. Transvalban az angolok rendkívül gyűlöttekké lettek a bennlakók előtt, mert az ősi jogaikra büszke hollandi parasztokat nemcsak politikai függetlenségüktől akarták megfosztani, hanem épp úgy akarnak velük bántani, mint bánták Indiában az ottani népekkel. Az angol katonák és hivatalnokok a legnagyobb brutalitást és lenézést tanúsítottak a boérek iránt, kik politikai ügyeiket régóta önmaguk függetlenül szokták intézni. Az utóbbi zulu-kaffer háboru alatt az angolok úgy viselték magukat a boérek között, mintha ellenséges nép között lettek volna s lábbal tiporák az emberi és családí jogokat. A boérek ekkeseredésükben fegyverhez fogtak, s méltón elődeikhez, kik inkább az

„imeretlen vadonba” költöztek, semhog bár honi, parlamentjük határozatána alávették volna magukat, megkezdetté a harcot az angol katonák ellen. — A boérek, kik ezelőtt a bensülött feketékkel, ha ezek ültetvényeiket megrohanták, igen könnyen elbántak, most azt tapasztalták, hogy az angol védnökiség valóságos veszedelem reájuk nézve, mert ez folytonos támadásoknak teszi ki őket a fekete szomszédok részéről. A transval köztársaságban ez idő szerint csak két angol ezred van; a harmadik ezred Natalban van mint helyőrség elhelyezve. — Minő táviratok jelentették, a natali kormány segítségért kért es nemcsak Gibraltáron indultak utnak csapatok, de egy külön dragonyos ezred is küldetett Natalba, melynek megérkeztét már a napokban várják.

Az ipartörvény revisiój iról.

(A magyar kereskedelmi csarnok véleményéből.)

Az ipartörvény tervbe vett revisiója alkalmából a földművelés, ipar- és kereskedelmi miniszter ur tudva evölleg több hivatott testületet, ezek közt a magyar kereskedelmi csarnokot is föl-hivta véleményadásra. A nevezett testület szintén behatóan foglalkozott az eléje terjesztett kérdésekkel s ezekre vonatkozólag terjedelmes, indokolt jelentést készített, melyet az ügy fontosságánál fogva érdekesnek tartunk a következőkben kivonatosan ismertetni.

A legelső és legfontosabb kérdés a téren kétségtelenül az iparszabadság kérdése. Minden kérdés — ugymond a vélemény — mely az iparra vonatkozik, visszavezet az iparszabadság elvére. — Valamint a hit szempontjából a lelkiismeret szabadságát követelte minden fölvilágosodott kor, a gondolkozás szempontjából a gondolkozás és gondolatnyilvánítás szabadságát, ugy a 18. század végén az annyira elmaradt közgazdaság előmozdítására követelték az iparszabadság és kereskedelmi szabadság létesítését. Es mi sem természetesebb. Követelték az iparszabadságot azért, mivel általában és minden tekintetben a szabadságot győzelemre akarták juttatni. Követelték az iparszabadságot azért, mert az emelkedett ismeretek az egyéni belátását emelték, és az egyént önállóvá, az állam vagy hatóság általi vezetést fölöslegessé tették. Követelték azért, mert fölszabadulni kívánczoltak a sok szabály, akadály alól, mely a gazdasági életben a surlódást fokozta, az erőket ezen surlódás legyőzésére emésztette föl és az ipar haladását gátolta. Követelték végre az iparszabadságot azért, mert az iparnak új alakulása, a technika és tudomány nagy vívmányai alapján a régi korlátok közé nem volt szorítható.

Ellenállhatlan erővel követelték ezen viszonyok az iparszabadság létesítését. Es Európaszerte megindult a küzdelem, melynek eredménye az lön, hogy a törvényhozás kimondta az iparszabadság elvét.

S amint a meggyőződés terjedt, hogy az iparszabadság is követel bizonyos biztosítékokat, óvadékokat, csakhamar történtek ez irányban is intézkedések. Előbb csak a közegészségügy, később a köz-művelődés és közoktatás érdekében, végtére azonban a közgazdaság érdekében is.

Az iparszabadság tehát csak iparend által lévén biztosítható, az idézett vélemény továbbra is föntartandónak véli az iparszabadság elvét, s e szerint az 1872. évi VIII. t. cz. 1. §-ában foglalt intézkedést.

Ha továbbá az ipar fejlődésének alapfeltételeit biztosítani akarjuk, mindenekelőtt szükséges és czélból oly szer-veket létesíteni, melyek a közös érdekek érvényesítésével foglalkoznak, melyek az iparend őrei, melyek közös in-

tevékenységéről gondoskodnak. Minderre az egyén korlátolt ereje nem elegendő, mivel az ipar fejlődésének számos oly feltétele van, melyet az egyén magának nem biztosíthat, mint p. az ipariskola. Készséget nem szenved tehát, hogy az ipar szabadság korszakában is közös érdekek közös szerveket igényelnek és hogy az általános feladatok az egymástól elszigetelt egyéni erő által meg nem oldhatók. Az ipartársulatok számára tehát jelentékeny hatáskör vár.

Az első foku iparhatóságok jelenlegi szervezetét kielégítőnek nem tartják. Kivánatosnak vélik, hogy az első foku iparhatóságok akként szerveztessenek, hogy az 1872. évi IV. t. cz. 97. § ában felsorolt első foku hatóságok mellett az ipartársulat választottjai is részt vegyenek. Az ipartársulat részéről résztvevő tagok bizonyos meghatározott időre lennének választandók és turnus szerint megújítandók.

A harmadik foku iparhatóság tekintetében a közigazgatási bizottságokat, mint III. foku iparhatóságokat fönntartandóknak nem vélik és ilyenül a földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumot tartják kijelölendőnek azzal, hogy bizonyos meghatározandó esetekben a miniszterium a megalkotandó közgazdasági tanács tagjai közreműködését vegye igénybe.

Több ipartársulat egyesülése iránt mellőzhetőnek tartják a törvényes intézkedéseket: ez lehelyesebben a szabad egyesülésre bízható. A központi iparhatóság pedig egy alkotandó közgazdasági tanács mellett fölöslegessé válik.

A tanonczviszony szabályozása az újonnan alkotandó iparrendnek kétszertelegesen egyik leglényegesebb kérdése. De bármennyire meg legyünk is győződve ennek fontosságáról, mégis hibát követtünk el, ha az erre vonatkozó intézkedésekkel a személyes szabadságot teljes mértékben békóba vettük. Erre nézve véleményünk oda irányul, hogy a tanoncz tartási jog megszorítása elvileg nem helyesíthető és ezért fönntartandónak vélik az 1872. évi ipartörvény idevágó határozatát, mely szerint az iparos, ki a tanonczok taníttatása tekintetében a törvényben megállapított kötelezettségének meg nem felel, a tanoncz tartási jogtól az iparhatóság által egy évre, bizonyos időtávon pedig hosszabb időre is megfosztható.

Kivánatosnak tartja végül az idé-

zett vélemény egy 3 évi maximális tanidő megállapítását, akkép azonban, hogy a tanidő meghosszabbítható, ha ennek szüksége (mint pld. betegség, hadkötelezettség stb. folytán) az iparhatóságnál igazoltatik.

A gyári munka rendezése ugy közegészségügyi, mint közművelődési és közérkölciségi szempontból igen fontos. Az ipartörvényhozás az újkorban különösen az idevonatkozó kérdések megoldásával foglalkozott és Anglia 1830 óta törvényes intézkedéseket keres az ide tartozó fontos érdekek védelmezésére. Az 1872. ipartörvényünk is általánosságban gondoskodott több rendbeli intézkedésről arról, hogy ugy a közegészség, mint a közművelődés igényei lehetőleg kielégíttessenek.

Mindenekelőtt azonban szükséges lesz, hogy a törvény idevágó szabályainak megtartásáról gondoskodjunk, nehogy a törvényes elvek írott malaszt maradjanak. Ép ez képezte ipartörvényünk Achilles-sarkát, hogy e törvény foganatosításáról nem volt kellőleg gondoskodva, nem volt az ellenőrizve. A gyermek-munka, az éjjeli munka és egyéb, a közegészségügyi és közművelődési érdekekben kimondott elvek a gyakorlatban vajmi csekély mérvben tartattak meg. Szükséges tehát, hogy a fönntforgó érdekek megóvassanak és egyuttal a törvény iránti tisztelet is biztosíttassék.

Ami pedig a gyári munkásokra vonatkozó intézkedéseket illeti, ugy tekintettel Magyarország roppant halandóságára, mely a vidéken még nagyobb mint a fővárosban; tekintettel az ország népességének lassu szaporodására; tekintettel arra, hogy közegészségügyi intézkedések által száz- meg százezer emberélet volna megmenthető kevés költség-vel, holott az annyira hangoztatott telepítés által általában csak kisebb szaporodást lehet elérni, igen nagy költségekkel (a nagy telepítési korszak alatt II. József idejében csak 38.000 ember telepedett le, mely telepítés 4 millió forint költséget okozott); tekintettel ezen körülményekre, kívánja az idézett vélemény: hogy gyermekek a 14 éven alul ne alkalmaztassanak - legföljebb olyan munkákra, melyekre csak vagy leginkább gyermekek alkalmazhatók és akkor is az iparhatóság beleegyezésével - valamint azt is, hogy a 14-18. életkorig a munkások csak 10 óran át foglalkoztassanak a gyárakban.

égyetlen gyermekét. Gyűlölte ez embert, de hiába, az most segélyre van szorulva és az erdész nem tagadhatta azt meg tőle. Hagyta, hogy Róbertet a házba vigyék s mialatt Anna a vértől mosta meg fejét, az erdész orvosért küldött a városba.

Anna egy pillanatra sem távozott a beteg mellől és oly lelki erőt tanusított, melyet a gyöngé leánytól senki sem várt volna. Még akkor sem volt rábírható a szoba elhagyására, midőn Burg orvos megérkezett.

— Az orvosi vizsgálat nagyon föl fog izgatni, inté az erdész.

— Nem, nem, viszonzá a leány. Egy panaszhangot ne hallj tőlem, csak hagyd hogy jelen legyek. A teljes igazságot akarom tudni s azt, mily nagy a veszély.

Az erdész, bár nem szívesen, engedte leány a kérésének,

Burg orvos megvizsgálta a beteg sebeit. Arcza komoly volt és többször veté szemét aggodalmasan a közelében álló leányra.

— Veszélyesek a sebek? — kérdezé végre Anna.

— A sérülések nem jelentéktelenek, válaszolá az orvos. Ezt bizonyítja a hosszasan aléltság is.

A leány nem szólt semmit, de remegése elárulta, mily lesújtólag hatott rá e válasz.

— Egyáltalában nem adom föl a reményt, hogy őt megmenthessem, tevé hozzá az orvos, ki a leány remületét arczáról olvasta le. Most még magam sem határozhatom meg, ha valjon van-e veszély. Ez a sebláz lefolyásától függ.

— A betegnek mindössze nyugalomra, és jó ápolásra van szüksége, — azt itt föl fogja találni.

— A betegnek talán nagyon is heves láza lesz, de ez ne rémítse el s ne fossza meg a reménytől. Olyankorban, mint betegünk van, igen sokat kiáll az ember.

— Meddig tart a láz? kérdé az erdész.

Ami végül a kereskedelmi és iparkamaráról szóló 1868. VI. t. cz. rendelkezéseit illeti, azokat általánosságban kielégítőnek találjuk. De szükségesnek tartjuk egy országos közgazdasági tanács föllállítását, melynek az volna a hivatása, hogy a kormányt a kereskedést, ipart és földművelést érdeklő, avagy ezekkel némileg összefüggő ügyekben tanácsával és véleményével támogassa. Javaslatát tehát a közgazdaságot érdeklő minden intézmény létesítése vagy ilyenmü törvényjavaslat előterjesztése előtt kötelezőleg meghallgatandó. Szervezetére nézve utalunk a franciaia 1853. évi február 12-ki és azt módosító 1873. évi június 5-ki törvényre (conseil superieur redu Commerce de l'industrie) és a porosz 1880. évi november 17-én kelt, egy közgazdasági tanács (Volkswirthschafftstrath) föllállítását szabályozó rendeletre.

Ha ekként egy közgazdasági tanács létesíttetik, mi mellett az özkamarák időnkinti egybehívása fölöslegessé válik, a kereskedelmi és iparkamarák jelen hatáskörét kielégítőnek tartjuk a közgazdasági tanács mellett az egyes kereskedelmi és iparkamarák áldásos működésének nemcsak hogy nagy tere marad, hanem ugyanezek voltaképen a közgazdasági kérdésekre különböző szempontokból és esetleges helyi viszonyaink tekintetbe vésselvel tesznek előterjesztéseket és adnak véleményt, a közgazdasági tanács legelső hivatása ép abban állana, hogy az összes kamarák támogatása mellett a különböző érdekek lehető kiegyeztetése mellett képviselnek a kereskedők és iparosok országos közvéleményét.

Ami a kereskedelmi és iparkamarák jelenlegi számát illeti, azt kielégítőnek nem találjuk. Míg ugyanis

	km. területre	lakosra
Ausztriában	10,348	és 750,000
Olaszországban	4,225	és 395,000
Franciaországban	2,476	és 172,000
Porosz királyságban	3,500	és 200,000

esik egy-egy (kereskedelmi vagy ipar) kamara, addig hazánkban 32,404 km. területre és 1,550,000-nyi lakosra esik egy kereskedelmi és iparkamara. Elismerjük, hogy az idézett állatok kereskedelmi és ipara hazánkánál sokkal fejlettebb, és hogy ehhez képest nálunk a kamarák oly szaporaságára, mint másutt, szükség már csak azért sincs, mert a kereskedelemmel és iparral

— Azt nem tudni. Lehet, hogy már holnap elmulik, lehet hogy napokig is el-tart.

Az orvos még több utasítást adott, aztán enyhítő csöppeket írt és eltávoztán, másnapra ismét meglátogatni ígérkezett a beteget.

A beteg Bucher szobájában feküdt s Anna ágya mellett ült, vizes ruhákkal hűtve homloksebet. Egyik óra a másik után mult, a beteg mind nyugtalanabb lett és nem tért eszméletéhez egy pillanatra sem.

Csak az éj beálltal tört ki a láz teljes erejével. A beteget folyton az utóbbi napok eseményei foglalkoztatták és töredezett szavakban kiáltotta, hogy anyját megölte, hogy kedvesét elhagytá. Aztán hangosan fölkaczagott.

Vigyetek az erdészlakba! — Kiáltá aztán. Ott oly csendesség van. Vigyetek hozzám, — — — hiszen őt szeretem!

Hiába akarta az erdész rávenni leányát, hogy térjen nyugalomra. Anna tagadólag ráta tejt és nem mozdult helyéről. Ha életibe kerül, sem hagyja el kedvesét.

Künt tombolt a szél a fák ágai között, bent pislá fény csillogott az erdész szobájában. Bucher és leánya ott ültek a beteg ágya mellett és álom nem jött szemekre. A fal óra egyik órát a másik után ütötte el, de a két hü ápoló nem tágitott. Pedig az ember, kit ápol- tak, mindkettőjüknek oly igen nagy fájdalomt okozott.

És még sok nap és sok éjszaka telt el így, mielőtt Anna szívébe a reménynek egy sugara szállott.

Hetek multak el, midőn végre egy szép őszi délelőtt Róbert, Anna karjára támaszkodva, először hagyta el a szobát s először ment ki a kertbe. Fején még köteléket viselt. Lassu járása és arczainak haloványsága elárulták, milyen sokat szenvedhetett. Nehéz hetek voltak azok és aligha gyógyult volna föl, ha

foglalkozók számaránya alapján meg-ejtendő összehasonlítás a hazánk és egyéb államok között e részt fönntforgó aránytalanságot érzékenyen csökkenti. De még ennek tekintetbe vételével is szükségesnek látjuk a kereskedelmi és iparkamarák számának szaporítását.

Ujdonságok.

— Deczember 28. —

— Kende Kanut sövényháza szej-gedi ármentesítő társulati kormánybiztos megküldte Szeged városának az összes, a társulati töltésvonalak kiépítésére vonatkozó tervrajzokat. A törvény értelmében ugyan a társulati természetesen a töltésvonalak megállapítása előtt kellett volna ez ügyben határozni. De mivel ez esetben a sürgős töltésezési munkák Szeged városa, Tápé és Algyő községek veszelézetésével kellő időben el nem készülhettek volna, a királyi biztos a kormánybiztossal és a társulati elnökkel egyetértve a munkák foganatosítását rendelte el. A közlekedési miniszter, a tett fölterjesztésre azonban mégis kívánja, hogy a törvénynek megfelelőleg a társulati saját részéről is fogadják el a terveket. A kormánybiztos tehát fölshólítja Szeged közönségét, hogy erre nézve tegye meg a kellő intézkedéseket.

— Hymen Tolnay Boris ka kisasszonyt, városunk egyik bájos hölgyét eljegyezte dr. Pohl Károly budapesti ügyvéd. — Wagner Magdolna kisasszonyt holnap délután 4 órakor vezeti oltárhoz Schultheisz Lajos hajóskapitány, ki az árviz alkalmával kiváló érdemeket szerzett, amiért kiténtetésben is részesült.

— Mint értesülünk, Mihályfy Gyula földink, ki a legutóbbi plébánosi választás alkalmával a kisteleki plébániára pályázott, a csanádi püspökségtől a dezsánfalvi plébániát nyerte el. A fiatal plébános igen szép fogadattásban részesült s a határon számos helyekből álló küldöttség által üdvözlötett; az üdvözlőkhöz mi is szívesen járulunk.

— A szegedi pékek ellen keser-ves hangon írt panaszlevelet vettünk

kevésbé gondos és szeretetteljes apó-lója van.

Kimondhatatlan szeretettel csüggött tekintete a kedves leányon, kivel rég kibékült. Halásan szorította meg kezét most, mikor először lépett ki ismét a jótevő napra. Sokkal megindultabb volt, semhogy szavakban fejezhetné ki, amit érzett.

Anna arczaira is pirt varázst a szerelmese fölgyógyulása fölötti öröm.

— Lásd, mondá Róbertnek, e hitetlen kétérdő, mondtam, hogy fölgyógyulni fogsz gyogyulni. Oh, én bizonyosan vártam, hogy másodszor már nem vihethetlek el.

— Neked köszönöm életem! viszonzá Róbert. Egyedül bocsánat tette lehetővé, hogy megéljek.

— Hagyd ezt, veté közbe Anna. Nem te mondtad-e nekem gyakran hogy a multat nyugodni kell hagyni és a jelent élvezni. Nos, élvezük fölgyógyul-sod örömet.

A boldog pár lassacskán étán föl és le a virágágyak között.

A dolgairól visszatérő léz jött rájuk szemközt. Róbert kezét nyitotta felé.

— Csak ma érzem még, mond mily véghetetlen sokat köszönhetek önnek. Egy új élet tekszik előttem, föl akart az használni.

Bucher nem utasította vissza fe-léje nyujtott kezét, azonban komj arczán sötét árny vonult át.

Anna a lugasig vezette Róbertet, aztán a házba sietett, hogy ajának reggelit készítson. A két férfi szótlanul ült egymással szemközt. Midegyik érezte, hogy egy pontot tisztára kell hozniok egymással, mielőtt a bizalom ismét helyreállhat. De egyiknek sem igen volt bátorsága e pontot érinteni.

Bucher tudta, hogy Anna szereti Róbertet és az utóbbinak szerelmében is bizonyos vélt lenni, miután az ülnök lázalmaiban is mindig Annáról beszélt. De elég biztosíték volt-e ez gyermeke

nagy családu asszonyságtól, ki igen
lajos számítás nyomán itéli el a sötö-
estereket, amiért a listának mostani,
évesébe magas ára mellett is oly pogá-
yul kisony zsemlyéket és kifiket süt-
el, hogy a tisztelt panaszos asszony-
ág legapróbb gyermeke is alighogy
eéri két krajczár áru mártogatni való-
al. Nem gondoljuk ugyan, hogy ennél
figyelmzettetésnél többre várjanak a
ékmesterek, de ha igen, úgy rettegjék
oszonkat, — ezután szó szerint ki-
djuk ellenük az elkéserezett család-
ak s anyák panaszait! S az már aztán
torántsem lesz tréfa dolog.

Millió-alapítvány Budapest ré-
zére. Több lapban, különösen bé-
siekből, említve volt, hogy Hirsch b.
áriskból egy millió franknyi alapot te-
zen le Budapesten jótekonny czéla. Ar-
ól van szó, hogy e pénzen intézet lé-
esüljön 6—16 éves apátlan, vagy anyát-
an szegény leányok számára, kik az
ntézetből kilépésükkor 1200 frtot kap-
ának, akár hozományul, akár alapít-
ától valami mesterség megkezdéséhez.
nagyiciká adományok történetét a
P. J. a következőkben adja elő: Mi-
on Bischitz Dávidné urasszony Hirsch
árónak köszönetet mondott a zsidó
rvaház javára tett alapítványáért, töb-
ek között azt mondá: „Van még ná-
unk sok olyan nyomor, amin segíteni
telem.” — Mire Hirsch báró azt fe-
el: „Jó, jó, ajánljon csak valami prak-
ikust, a pénz nagysága előttem kevésbé
fontos; azt az egyet azonban kikötöm,
ogy annak minden vallásra egyidejűleg
tejj érvényesnek lennie, s hogy ha az,
amit ön ajánl, értékesíthető Magyaror-
szágon, s Ausztriában még nem létezik,
akkor minden akadály nélkül létesítjük
azt ott is, ugyanolyan költségekkel.” E
nyilatkozatnak köszöni a létrejövendő
intézet életét. Bischitzné sokáig gondol-
kozott, tervelt, elmondta eszméit Hirsch
bárónak, ki azokat nagy türelemmel át-
tanulmányozta, végre azt mondá: „Lás-
sa, ez már jó gondolat: apátlan vagy
anyátlan árvákról mindeddig még gon-
doskodva nem volt. Dolgozzon ki egy
pontos tervezetet, melynek alapja az
legyen, hogy az intézet minden egyes
növendéke számára 100 forintot keljen
félre tenni tőkésítésre, úgy, hogy mikor
az intézetből kilép, 1200 forintot kapjon
költség, mint mint hozományi vagy be-
rekltetési tőkét egy vállalatához fölhasz-
nálni. Hatvan alapítványi hely legyen,
s kikötöm, hogy ezek közül husz legyen

római katolikus, husz protestáns, husz
zsidó, de azért abban az intézetben sem-
miféle vallási elkülönöttségnek lennie
nem szabad. A lányoknak, tartozzanak
bármely hitfelekezethez, ugyanazon ház-
ban kelljen lakniok, ugyanazon aszta-
nál, ugyanegy ételből enniök, s ameny-
nyire lehetséges, egy iskolába kell jár-
niok. Az intézet épületének költségeit
födözöm én, de fölteszem, s föltételül
szabom, hogy Budapest városa teljesen
ingeny adjon hozzá telket. Magamra
vállalom, s átruházandom örökösömre
azt is, hogy az ellátás költségei födöz-
tessenek, s hogy a 100 forintok kellő
időben félre legyenek téve. Mindz, a
szükséges készpénz, s az évi kamatokra
tőkésített összeg fél millióra rugna. Ez
azonban korántsem sok, ha elértük vele
a czélt, hogy gondoskodtunk apátlan
vagy anyátlan árvalányokról, továbbá,
ha meggyőznek arról, hogy a korunkban
anyyra visszaszá vallási villongás leg-
alább ebben az intézetben előfordulni
nem fog. Ismétlem, hogy ez utolsó föl-
tételre nagy súlyt fektetek, s az intézet
nem fog létre jönni, ha e föltételnek az
intézet vezetésére kiszemelt egyének
magukat alá nem vetik. Alítsa össze,
urakból és hölgyekből, azon bizottságot,
melyet fölkerhetek arra, hogy az intézet
vezetését és örködését magukra vállal-
ják. A szükséges pénz rendelkezésükre
áll rögtön, mihelyt az előkészületek be-
vannak fejezve.” Ezek Hirsch báró sza-
vai, melyekhez még csak azt kell fű-
zünk, hogy Bischitz Dávidné urasszony
már anyyra haladt az előkészületekkel,
hogy az intézet épületének terve is ké-
szten van.

— Regényes örökségi történet.
Kölben egy majdnem csodás örökségi
történetet tartja izgalomban a kedélye-
ket. Egy irodalmi vállalatokból meggaz-
dagodott ház egyetlen ivadéka a mult
nyáron fürdőben egy nővel ismerkedett
meg, s el is határozta, hogy nőül veszi.
Mielőtt még megkérdezte volna, végren-
deletet készített, ráíratva egész vagyo-
nát, s azután utazni készült, hogy a hól-
gyet eljegyezze. Ekközben orvosa a ház-
nak régi barátja megtudta szándékát, s
határozottan kijelentette, hogy hat heti
életet sem ígérhet neki, ha beteges létére
házasságra lép. Erre a vőlegény-kandidá-
tus megváltoztatja végrendeletét, atyjá-
nak társait teszi főörökösül, s a magyar
nőrecsak 20,000 tallért hagy. Nem okára
aztán meghal. Örököse, egy idős, nőtlen
ember szintén megismerkedik a magyar

rok önnel. Súlyosat vétett, nem itélem
el miatta. Remélem, hogy az élet ko-
móltságá vtelére teendő őt elhatározása
keresztül vitelére. S ha egy öreg, tapaszt-
talt ember tanácsára lesz szüksége bár
mikor, mindig szolgálatára állók.

Róbert mindkét kezével megragadta
az erdész jobbját, melyre záporként öm-
löttek könyei.
— Nem fog bennem csalódnai! ki-
áltá határozott hangon. Többet nem volt
képes mondani.

Az ülnök ki volt békülve az erdész-
szel is és a csendes hajlékban boldog
napja folyt le a kiengesztelődésnek.

Csak kevés mondani valónk van
még.

Róbert könnyelmű tette sokak előtt
nem volt ugyan titok, de anyja áldozata
által mindenki kiegyenlítettnek tartotta
a hibát és senki sem lépett föl ellene.

Róbert teljesen levették fia fiatalkori
könnyelműségét. Áthelyezésért folyamo-
dott és minden igyekeztét arra irá-
nyozta, hogy tisztességes megélhetést
biztosítson magának. Vágyai már nem
száryaltak messzire, szűkebb határok
között kereste a megelégedést. Es meg
is találta azt. Kinevezték bírónak és ak-
kor oltárhoz vezethette szíve választott-
ját. Bucher föladata állását, elhagyta ke-
ves erdejét és gyermekeihez költözköd-
vén, élte végét a boldogság derűje ara-
nyozta meg.

Gleivicz őrnagy folytatta régi vidám
életmódját, habár nagyon megkeserítette
is napjait a növekedő podagra. — Méta
pedig egy év mulva jegyet váltott Dam-
mer hadnagygyal, ki menyre-földre es
küzdött barátainak, hogy ő a legboldo-
gabb ember a világon, mivel immár ala-
pos reménye van — minden adóssa-
gait kifizethetni.

— Anyám fölálldozta magát éret-
tem, fejeze be az ülnök. Ongyilkos let-
tem volna miatta, de úgy éreztem, hogy
nincs többé jogom anyám által oly drá-
má megvásárolt életemhez. Es éppen az
élet által kell, úgy véltem, a történetet,
ha lehet, jóvá tennem. Ez az elhatáro-
zás tartott fönn, és azt beváltani egyet-
len törekvésem.

Az erdész szótlánul ült egy darabig.
Aztán kezét nyújtott Róbertnek.
— Jól van, mondá, tehát binni aka-

nóvel, szintén megszereti, s szintén vég-
rendeletileg ráhagyja vagyonát. Erre
lefekszik és szintén meghal. A fiatal
magyar nő pedig kerek 800.000 tallért
örököl. Szép, ha igaz.

— Pogányok. Mig a katolikus és
protestáns lelkészek közt éppen érdekes
pörlekedések folynak a keresztelesek né-
mely esetei miatt, addig a budapesti
német szocialdemokraták közt — mint az
„E—s” írja — kedélyesen, — kereszte-
lés nélkül megy végbe az új világpolgár
bevezetése a világba. Ok ugyan nem za-
varják meg az egyház békéjét. Legujab-
ban Rachmaul Károly százházi lakos
szocialistának született fia, kit Ottó
névre „keresztelt” s bejelentett a főváros
polgármesteri hivatalnak, hogy feleke-
zet nélkül kívánván a gyermekét ne-
velni, vezessék be nevét a polgári anya-
könyvbe. A beadványra a bába, azután
Kürschner Jakab és dr. Csillag Zsig-
mond vannak jegyezve tanukul. A fővárosi
polgármesteri hivatalban tudvalevő-
leg vezetnek egy anyakönyvet felekezeti
néküliek számára. A lefolyt 1880 ik
évben e könyvben 12 szülő vétette föl
ujszülött gyermekét.

CSARNOK.

Egy nevezetes ház.

Nagy ünnepet ült december 27-én
Franciaország egyik városa: Besançon.
Arra a házra, ahol Hugo Viktor, Fran-
ciaország legnagyobb költője született,
akkor tették föl a bronz táblát, mely tud-
tul fogja adni a későbbi nemzedéknek,
hogy a nagy Hugó Viktor, a „Legende
des siècles” költője, Besançonban látta
meg először a napvilágot.

A Figaro egyik tudósítója egy pár
nappal az ünnepély előtt utazott Bosan-
gonba, hogy körülményesen szemügyre
vegye a nevezetes házat, ahol az „enfant
sublime” született. Tudósításából a kö-
vetkezőket közöljük:

„Csodálatos, hogy mig Lamartine,
műveiben szüntelenül és megható ragasz-
kodással emlegeti Milly-t és Saint Point-t,
Hugó mindössze egyszer emlékezett meg
szülővárosáról. A „Feuilles d'Automne”
egyik versora így hangzik!

Alors, dans Besançon, vieille ville natale . .
Fölkerestem a házat, ahol Hugó
Viktor a Francia köztársaság X. évében,
ventose 7-én született.

Nagy, masszív épület ez 1755-ből.
Egy gyógyszerész, bizonyos Barratte,
építette a Saint-Quentin téren, ahol ter-
mesztesen még most is áll.

Magas, kormos falak; roppant négy-
szögletes ablakok. Három emelet, csinos,
kényelmes kolépcsővel. Hugó tábornok,
nejével, az első emeleten lakott. Itt, a
középső három ablakos szobában, szüle-
tett Hugó Viktor ventose 7-én.

Beszélgettem a ház mostani tulajdo-
nosával. (Mr Arthand, festő.) Atyja vette
meg a házat Barratte gyógyszerésztől.
Arthand ur körülbelül hatvan éves
ember.

— Ön bizonyosan hallott valamit
családjától e születésre vonatkozólag?
Kérdeztem Arthand urtól.

— Oh igen, Barratte gyógyszerésze-
tét ifju növendéke, mr. Maire örökölte.
Ez a Maire magas agg korában halt meg.
Számталanszor hallottam tőle, hogy Hugó
tábornok 1802-ben, a harsztérre indul-
ván viselő nejét Besançonban helyezte
el. Abban a szobában laktak, melyet ön
az imént látott. A tábornok két hétig, a
nő körülbelül fél esztendeig lakott benne.
Többet nem tudok. Mások sem tudnak
egyebet.

— A kis Viktor kortársai közül egy
sem él már?

— Ha élne is egy-kettő, azok mind
egy idősök lehetnek vele; hogy tudná-
nak ők Hugo születéséről beszélni?

Arthand urtól távozva megnéztem
a gyógyszerterárat, mely még ma is úgy
áll, mint 1802-ben. Még a tegelyek is
úgy állanak, mint akkor. Fölírásuk a
mult századból való. A jelenlegi gyógy-
szerészt, a ki Maire után következett,
Jaquesnek hívják.

A költő szülőházától később a mai-
rie-re mentem, mely a város legódonabb
és legérdekesebb épülete. Volt alkalom
megnézni az emléktáblát, melyre a kö-
vetkező szavak és időszámok vannak
bevésvé:

„Victor Hugo
26. Février 1802.

A „Figaro” tudósítója látta az
anyakönyvet is, mely a maga naiv fo-
galmasában hirdeti a halhatatlan költő

születését. Eszerint Hugo Viktor február
29, éjjeli fél tizenegykor született.
Atyja: Joseph, Léopold Sigisbert Hugo,
(Nancyból) anyja: Sophie Françoise Tré-
buchet (Nantesből.) Első tanu: Jaque-
Delelee Moreau tábornok hadsegéde, 40
éves besanconi lakos; második tanu:
Marie-Anne Dessirier, Delelee polgar
neje 25 éves, besanconi lakos. Alírás:
Séquin, jegyző.

Victor Hugo sohasem látogatta meg
Besançon. Nem igen érdekelheti e tú-
zér-város, mely véletlenül ahhoz a sze-
rencyéhez jutott, hogy Hugo Viktor fal-
lai közt született. De a derék besan-
coniak annál jobban ragaszkodnak nagy-
nevű kompatriótájukhoz és 27-én meg is
örökölték a helyet, a honnan Besançon
dicsősége szétáradt a kerek világra.

Maga a gyógyszerterár csak nyerhet.
Mert az utazó angolok el nem fogják
mulasztani, hogy abból a patikából ve-
gyék a kandli cukrot, a hol a nagy
Hugo Viktor a világra jött! Great
attraction!

A törvényszék hirdető táblá- járól.

A szegedi kir. törvényszék bünyfenítő osztályának
az alábbirt napokon tartandó üléseiben a következő
bűnyügyekben fog a végtárgyalás megtartatni.

1880. évi december hó 29-én.

Előadó dr. Schnell Frigyes tszéki bíró.
10264/880. bf. Veszelka István súlyos testi
sértés.

10483/880. bf. Mucus Ferenc súlyos testi sértés.

Előadó: Bene Imre tszéki bíró.

9982/880. bf. Péter Mihály lopás.

10484/880. bf. Muskó Veron s társai lopás.

1881. évi január hó 3-án

Előadó: Buttyán László tszéki bíró.

10652/880. bf. Fülöp Györgyné lopás.

Előadó Nagy Antal tszéki bíró.

10758/880. bf. Denezs Mihály gyilkosság.

10842/880. bf. Faragó János szüle bántalmazás.

A szegedi kir. törvényszék polg. osztályának 1880.
évi december 30-án s következő napokon tar-
tandó üléseiben a következő perek fognak nyilván-
osan előadni.

Előadó Georgievits György tszéki bíró.

17070/880. pr. Tóth Rozália Kovács Ferencné
társainak G. Tóth József s G. Tóth János
ellen, Kovács Borbála G. Tóth Józsefne ha-
gyatéka megítélése iránt.

Előadó: Korpássy Menyhért törv. bíró.

14787/880. pr. Tóth Sámuelnek Tóth Mária ellen
szerződés megsemmisítése s ingatlanok tu-
lajdona iránt.

16599/880. pr. Rosenbaum Adalbertnek Rossbach és
Hagenbruch erfurti cég ellen 621.45 bírod.
márka s járuléka iránti kereskedelmi
pere.

17296/880. pr. Tóth Józsefnek Szirbik Gábor
ellen 130 frt 42 kr ügyvédi díj s járuléka
iránt.

17797/880. pr. Holczer S. és fiai cégnek Kosta Ar-
nold ellen 735 frt 11 kr s jár. iránti keres-
kedelmi pöre.

17801/880. pr. Bódi Andrásnak öz. Blaskovits
Istvánné s társai ellen ingatlanok tulajdo-
nának megállapítása iránt.

Előadó Huszka Ödön tszéki bíró.

11661/880. pr. Kovács István s társainak Dobó
Miklós Illés mint gyám és Szeged város
árvaszéke ellen ingatlan tulajdona iránt.

16601/880. pr. Pécskai kir. kincstári uradalomnak
Batonyi Klára ellen 7485 frt 49½ kr s jár.
iránt.

17802/880. pr. Csany községnek Fekete Sándor és
társai ellen tulajdoni arány megállapítása
iránt.

17807/880. pr. Rothhauser testvéreknek Ruhman
Mór ellen 584 forint 40 kr és járuléka
iránt.

17560/880. pr. öz. Cziriák Györgyné s társainak
özv. Cziriák Istvánné s társai ellen ingatlan tulaj-
dona iránt.

Előadó: Papy Dániel tszéki bíró.

12362/880. pr. Bozó Józsefnek Mikosevits Anna
s társai ellen 1800 forint s járuléka
iránt.

12733/880. pr. Debreczeni Ignácznak Radnics
Anna ellen 1117 frt s jár. iránt.

17184/880. pr. Török Imrénének Gazdag József s
társai ellen örökösödés iránt.

17481/880. pr. Négyesi József s társának Sipos
István ellen ingatlan tulajdonjoga megítélés
iránt.

Felelős szerkesztő: ENYEDI LUKÁCS

A Szegedet vaérintó asutk menetterve.

Osztrák államvasut.

Bécs—Verciorova.

Ésékéből ind. 8.35 reg., 8.25 este, (futár.) 3.30 d. u.
Marcheggre érk. 9.25 reg., 9.43 e., (futár.) 4.25 d. u.
Marcheggrol ind. 10.20 reggel, 10.17 este, (futár.),
4.49 d. u.

Pozsonyba érk. 11.4 reg., 10.57 e., (futár.), 5.16 d. u.
Pozsonyból ind. 11.13 reg., 11.12 e., (futár.) 5.19 d. u.
Ésékujvárra érk. 1.49 reg., 1.56 e., (futár.) 7.11 e.
Ésékujvárról ind. 2.12 reg., 2.11 e., (futár.) 7.23 e.
Budapestre érk. 5.38 reg., 5.57 e., (futár.) 9.45 e.
Budapestrol ind. 6.5 reg., 6.55 e., (futár.) 10.5 e.
Ceglédre érk. 8.24 reg., 8.52 e., (futár.) 11.28 e.
Ceglédrol ind. 8.40 reg., 9.7 e., (futár.) 11.28 reg.
Szegedre érk. 12.11 éj, 12.19 d. u., (fut.) 1.57 éj.
Szegedrol ind. 12.46 éj, 12.44 d. u., (fut.) 2.2 éj.
Temesvár-Józsefvárosra érk. 4.15 éjjel, 3.48 d. u.,
(futár.) 4.30 éjjel.
Temesvár-Józsefvárosrol ind. 5.45 éjjel, 4.17 d. u.,
(futár.) 4.44 éjjel.

Karansebesre érk. 11.1 9d. e., 6.69 d. u. (fut.) 6.51 e.
Karansebesrol ind. 7.14 este, (futár.) 6.55 reggel.
Orsovára érk. 10.1 éj, (futár.) 9.27 reggel.
Orsováról ind. 10.17 éjjel, (futár.) 9.37 reggel.
Verciorovára érk. 9.46 d. e.

Verciorova—Bécs.

Verciorováról ind. (futár.) 6.2 este.
Orsovára érk. (futár.) 6.11 éjjel.
Orsováról ind. 4.50 reggel, (futár.) 7.5 este.
Karansebesre érk. 8.1 reggel, (futár.) 9.47 este.
Karansebesrol ind. 8.19 reggel, (futár.) 9.52 este.
Temesvár-Józsefvárosra érk. 10.55 d. e., 8 este, (fu-
tár.) 11.57 éjjel.
Temesvár-Józsefvárosrol ind. 11.25 d. e., 10.35
éjjel, (futár.) 12.13 éjjel.
Szegedre érk. 2.30 d. u., 2.21 éj, (futár.) 2.59 éjjel.
Szegedrol ind. 2.53 d. u., 3.14 éjjel, (fut.) 3.4 éjjel.
Ceglédre érk. 6.21 éjjel, 6.31 reg., (fut.) 6.37 éj.
Ceglédrol ind. 6.36 éjjel, 6.43 e., (futár.) 5.45 éjjel.
Budapestre érk. 8.45 éjjel, 8.50 d. e., (fut.) 7.30 reg.
Budapestrol ind. 9.30 e., 9.20 reg. (futár.) 8.10 reg.

Ésékujvárra érk. 1.6 éjjel, 12.53 d. u., (futár.)
10.85 d. e.
Ésékujvárról ind. 1.21 éjjel, 1.18 d. u., (futár.)
10.47.
Pozsonyba érk. 4.10 éjjel, 4.14 délután, (futár.)
12.42 d. u.
Pozsonyból ind. 4.24 éj, 4.29 d. u., (fut.) 12.45 d. u.
Marcheggre érk. 5 éj, 5.9 d. u., (fut.) 1.10 d. u.
Marcheggrol ind. 4.51 éj, 5 d. u., (fut.) 12.58 d. u.
Bécsbe érk. 6.20 reg., 6.15 este, (futár.) 2 d. u.

Szegedre érkezik 12.— éjjel, 7.15 este, 13
(6. reggel külön vonat)
Szegedrol ind. 3.40 reggel, 3.15 d. u.
Szabadkáról ind. 5.17 reggel, 5.21 d. u.
Gombos-Bogojevára érk. 8.37 reggel, 9.40 e.
Erdődről ind. 11 délelőtt, 11.20 éjjel.
Eszékre érkezik 12.40 d. e., 1.— éjjel.

II. Eszék—Nagyvárad felé.

Eszékről ind. 3.30 d. u., 3.40 reggel.
Erdődre érkezik 5.5 d. u., 5.5 reggel.
Gombos-Bogojeváról ind. 6.40 este, 6.20 reg.
Szabadkáról ind. 10.21 éjjel, 10.24 d. e.
Szegedre érkezik 11.55 éjjel, 12.— délben.
Szegedrol ind. 3.35 reggel, 9.5 d. e.
szerdán és szombaton d. u. 4.30 ó. kül.
H.-M.-Vásárhelyrol ind. 4.26 reg., 10.32 d. u.
d. u. kül. vonat.)
Oroszára 5.27 reggel, 12.6 délben.
Csabára érk. 6.30 reggel, 1.32 délután.
Csabáról ind. 6.45 reggel, 2.30 délután.
Gyula 7.16 reggel, 3.32 d. u.
Nagyváradra érkezik 9.30 d. e., 7.15 este.

Alföldi vasut.

I. Nagyvárad—Eszék felé.

Nagyváradrol ind. 5.10 d. u., 9.35 d. e.
Gyuláról ind. 7.50 este, 1.18 d. u.
Csabáról ind. 8.38 este, 2.45 d. u.
Oroszárol ind. 9.58 este, 4.37 d. u.
H.-M.-Vásárhelyrol ind. 11.5 éjjel, 6.13 este, (Min-
den szerdán és szombaton reg. 5 ó. külön vonat).

549/380 kgy. szám.

631-3-3

Hirdetmény.

Sz. kir. Szeged város köztörvényhatósági bi-
zottságának azon tagjai, kik nem az 1877. évből
eszközölt általános választások alkalmával nyer-
ték megbízatásukat, a folyó év végén megbízatá-
suk letelik s a törvényhatósági bizottsági tagok
sorából kilépnek.

A kilépők helye új választások által töl-
tetik be, s a választások az alább felsorolt kerületek-
ben az országgyűlési képviselő választásra jogosult
választók részéről a következő számú eszközöl-
tetik:

1-ső kerület. A Tisza Lajos körút által öve-
zett városrész Ujszegeddel együtt. Választ 18 bi-
zottsági tagot. Választási székely a székepléti
tanácsoterm és a választás törvényszerű vezetését
Vezelelinovic Bazil tanácsnok, elnök és Pillich
Kálmán biz. tag, helyettes elnök eszközli.

2-ik kerület. A Tisza Lajos körút, budapesti
sugárút, párisi, brüsseli és római körutak s a Fe-
rencz József rakpart által határolt város-rész. —
Választ 13 bizottsági tagot. Választási székely
a felsővárosi társalgó-kör helyisége, s a választás
törvényszabta vezetését Pálmay János árvaszéki
úrnok, mint választási elnök és Csorba Győző
helyettes elnök eszközli.

3-ik kerület. A Tisza Lajos körút, budapesti
sugárút, párisi, londoni, berlini, bécsi körutak,
csal-utca, bánómkert-sor és Erzsébet-rakpart ál-
tal övezett városrész. Választ 12 bizottsági tagot.
Választási székely a székepléti közgyűlési te-
rem Választási elnök Zombory Antal tanácsnok,
helyettes elnök Reitzer Adolf biz. tag

4-ik kerület. A felső Tiszapart, római, brüss-
seli körutak s a csongrádi sugárút által határolt
városrész. Választ 5 bizottsági tagot. Választási
székely szilléri sugárút Krimm András háza —
Választási elnök Sziuha Agoston, helyettes elnök
Báló Pál biz. tagok.

5-ik kerület. A csongrádi sugárút, párisi, lon-
doni körutak s a kálvária utca által kerített vá-
rosrész. Választ 6 bizottsági tagot választási
székely a rókusai iskola. Választási elnök Sza-
bados János tanácsnok, helyettes elnök Körösy
Antal biz. tag.

6-ik kerület. A kálvária utca, a berlini, bé-
csi körutak s az oldal utca, másrészt a csere-
pés sor, Rákóczy és vaspálya utcák által kerített
városrész az államvasut mindkét pályaudvarával
Választ 5 biz. tagot. Választási székely az alsó-
városi társalgó kör helyisége. Választási elnök:
Novák József tiszti főügyész, helyettes elnök Bör-
csök Ignác bizottsági tag.

7-ik kerület a Rákóczy és vaspálya utca-
közül eső városrész. Választ 6. bizottsági tagot.
Választási székely a földmives utca-iskola.
Választási elnök: Kovács József tiszti alügyész és
helyettes elnök Polczner Jenő biz. tag.

8-ik kerület. Felső tanya. Választ 3 biz. ta-
got. Választási székely a szatymazi vendéglő.
Választási elnök: László Gyula tiszti alügyész,
helyettes elnök Csányi Máttyás biz. tag.

9-ik kerület az alsó tanya, mely az 1870. év,
42 t. cz. 25. §-a értelmében két alkerületre osz-
lik. Egyik alkerület Szent Mihálytelek. Rózske,
Feketeszl, Kancsal, Nagyszéksós, Madarász tó, Asott-
balom, Atokháza, tanjai kapitányságokkal. Vá-
laszt 3 bizottsági tagot. Választási székely a rózs-
kei iskola. Választási elnök: Kelemen Kálmán
közgyám, helyettes elnök Börcsök Péter bizottsági
tag. — Második kerület: Pálfy, Doma, Lengyel,
Móra, Zákány és Csorva kapitányságokkal, választ
3 bizottsági tagot. Választási székely a doma-
széki iskola. Választási elnök. Endrényi Antal
árvaszéki úrnok, helyettes elnök Pálfy Antal bizot-
tsági tag.

A választás minden kerületben a folyó évi
decz. hó 30-ik napján a kitűzött választási szék-
elyben az 1870 évi 42. t. cz. 33., 34., 35., 36.,
40. §-ai értelmében megszabott módon eszközöl-
tetik. Választható az ezen törvény 20. és 27. §-ai
értelmében mind az, ki irni és olvasni tud, ki a
törvényhatóság területén legalább 2 év óta bir,
vagy ugyanazon idő óta itt lakik és adót fizet;
ki a törvényhatóság közzavadalmait nem haszon-
bérli, vagy a törvényhatósággal más számadási
viszonyban nincs, s végül ki az országgyűlési
képviselők választására jogosítva van.

Miről a választóközönség ezennel értesítettik.
Szegeden, 1880. évi decz. hó 22-én tartott
rendkívüli közgyűlésből.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

ERŐSKÖVY LAJOS

köz- és váltó-ügyvéd

ügyvédi irodáját

a Pétervári sugárút és

földvári-utca sarkán

levő saját házába

tette át.

609-8-6

Telek-eladás.

Özv. Kálmán Ferenczné
örökösei felsőváros, Maros-utcán
22. sz. a. (ráczipiacz-utca 59. sz.)
323 □ m. telkük szabadkézből
eladó.

Értéke 8000 forint. Bővebb tu-
dósítást ugyanott. 634-3-3

Uj füszerkereskedés

az iskola- és ötpacsirta-utca sarkán, az
„oroszlán“ kavéházzal szemben.

Van szerencsém a nagyérd. közönséget értesíteni, miszerint
helyben, az iskola- és ötpacsirta-utca sarkán

a „három rózsához“

czimezve díszesen berendezett

FÜSZERKERESKEDÉST

nyitottam. Főigyekevésem leend, hogy friss áruk pontos kiszol-
gáltatása által a t. közönség meglegedését kiérdemeljem.

Becses pártfogását kérve,

tisztelettel vagyok

Molnár Mihály.

Zobl Lipót özvegye szül. Springer Katalin tudatja a t. kö-
zönséggel, miszerint az eddig is jó hírnévnek örvendő

UJ VILÁG

czimű

söresarnokban

az üzletet néhai férje elhalálása után is folytatni fogja, úgy
mint eddig, ezentul is friss, tiszta italok, jó magyaros telek
és pontos szolgálattal igyekezend a n. é. látogató közönség minden
igényeit kielégíteni. 634-6-6

Az első kavicsos facement fedélzet Szegeden.

Jiraszek és Krausz építészek a német-utczában a Tóbiás-féle lakházat facement
fedésre tervezték és annak kivitelét a legrégebb facement gyártó czég: Hauszler K. S.
özvegye Schmeling Mathilda urnő vállalta és saját munkásaival eszközölte. Felhivom a n. é.
közönség, úgy a kir. biztosí építész, mint a helybeli és vidéki építészek figyelmét e fedés mó-
dozat megismerésére, annak tökéletes tűz és víz biztonságáról, czélszerűségéről és szilár-
tartósságáról meggyőződni. Megjegyzendő, hogy ily fedélzetek már 40 év óta használtak és
a fentebbi gyár által fedett épületek fényképezve a helybeli kirakatokban Traub B., Richter
C. W., Burger Gusztáv és Várnay uraknál láthatók.

Több fedések egy utczában árendelményben részesülnek, bármikor megrendelhetők és
gyorsan eszközöltetnek.

A tiszaparti Wagner F. A nagykereskedő háza szintén facementtel fedett.

GOLYÓSY GUSZTÁV, gyári képviselő.